

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/58/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123366628
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patricia Skotnická
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:6123366628.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patricie Skotnickej a sudcov JUDr. Romana Bolebrucha a JUDr. Miroslavy Saxovej v spore žalobcu: Náhradné vozidlo s.r.o., IČO: 50 496 166, Tolstého 20, Žilina, zastúpeného ADVOKÁTI Müller & Dikoš s.r.o., IČO: 36 864 455, Tolstého 20, Žilina, proti žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, Štefanovičova 4, Bratislava, o zaplatenie 532,50 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 05.02.2025, č. k. 23C/70/2023-178, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva proti žalovanej plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 532,50 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 532,50 eura od 07.04.2023 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (výrok I.) a žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 20.10.2023 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 532,50 eura spolu s úrokom z omeškania titulom náhrady škody. Dôvodil, že na základe škodovej udalosti spôsobenej prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovanej, poškodený využíval na zabezpečenie svojich potrieb náhradné vozidlo zapožičané od žalobcu, za ktorý nájom mu tento vystavil dňa 20.02.2023 faktúru č. XXXXXXX, splatnú dňa 07.03.2023, znejúcu na sumu 3.220 eur bez DPH. Žalovaná poistné plnenie uhradila len čiastočne, a to dňa 24.03.2023 v sume 2.687,50 eura, neuznajúc sumu 532,50 eura. Poškodený uzatvoril so žalobcom dňa 20.02.2023 zmluvu o postúpení pohľadávky, predmetom ktorej bol nárok na náhradu škody titulom účelne vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla zn. P. G., F.: O., o čom žalobca upovedomil žalovanú.

3. Žalovaná so žalobou nesúhlasila, keď v odpore proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 02.08.2023, sp. zn. 37Up/1252/2023, síce nesporevala vykonanie opravy poškodeného vozidla, avšak toto si podľa nej mohol poškodený prevziať už dňa 17.02.2023 a užívať ho; za dôvodný preto uznala nárok na nájomné len za dobu do ukončenia opravy v trvaní 15 dní. Podľa žalovanej, ak autoservis zadržoval motorové vozidlo až do zaplatenia ceny opravy alebo vystavenia krycieho listu poisťovňou, išlo o uplatnenie zádržného práva, ktoré však možno viazať len k splatnej pohľadávke. Majúc za to, že autoservis mal po ukončení opravy vyzvať poškodeného na prevzatie motorového vozidla, bola žalovaná toho názoru, že pri likvidácii poistnej udalosti postupovala správne, keď uznala oprávnenosť nákladov za nájom náhradného vozidla len do ukončenia opravy dňa 17.02.2023.

4. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie, ustálil skutkový stav a na jeho základe vec právne posúdil podľa § 442 ods. 1, ods. 3, § 524 ods. 1, § 663 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 4 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 6 písm. a), b), ods. 7, ods. 8, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z. z.“) vyhodnotiac žalobu o zaplatenie sumy 532,50 eura s príslušenstvom za dôvodnú.

5. Konajúci súd mal za preukázané, že dňa 25.01.2023 došlo v obci Y. k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom bola spoločnosť Nex Real, s.r.o. K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovanej. Poškodený si nechal opraviť motorové vozidlo v autoservise MB Trenčín s.r.o., pričom od žalobcu si zmluvou o nájme dopravného prostriedku č. 125/2023 prenajal dňa 03.02.2023 náhradné motorové vozidlo zn. P. G., F.: O.; doba nájmu trvala od 03.02.2023 do 20.02.2023, kedy si poškodený opravené vozidlo prevzal a súčasne odovzdal náhradné vozidlo, t. j. spolu 18 dní. Likvidáciu poistnej udalosti realizovala spoločnosť Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. dňa 20.02.2023 tak, že poistné plnenie v sume 6.831,40 eura bez DPH poukázala autoservisu vykonávajúcemu opravu poškodeného vozidla titulom havarijného poistenia. Žalobca vystavil po ukončení doby nájmu náhradného vozidla poškodenému faktúru č. XXXXXXXX zo dňa 20.02.2023, splatnú dňa 07.03.2023, znejúcu na sumu 3.220 eur bez DPH. Poškodený postúpil pohľadávku (voči poisťovni - pozn. odvolacieho súdu) žalobcovi v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.02.2023 a túto skutočnosť oznámil žalovanej dňa 20.02.2023. Žalovaná čiastočne plnila žalobcovi dňa 24.03.2023 sumu 2.687,50 eura za 15 dní prenájmu náhradného motorového vozidla, považujúc za primeranú dobu zapožičania len do vystavenia faktúry za opravu poškodeného vozidla dňa 17.02.2023.

6. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s procesnou obranou žalovanej, ktorú založila na tvrdení, že poškodený mal opravené vozidlo k dispozícii už dňa 17.02.2023, a teda od tohto okamihu nebol dôvodný ďalší nájom náhradného vozidla. Zdôraznil, že poškodený bol objektívne vylúčený z užívania svojho motorového vozidla v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou spôsobenou nie jeho vlastnou vinou; ak by k nej nedošlo, výdavky s tým spojené by mu nevznikli a v bežnom živote by mohol naďalej používať vlastné motorové vozidlo. Čas, kedy sa motorové vozidlo nachádzalo v oprave, potom tvoril nárok na náhradu škody; tento bol ohraničený dňom skutočného vydania vozidla autoservisom, ku ktorému došlo dňa 20.02.2023, po obdržaní krycieho listu poisťovne. Len vtedy sa vozidlo reálne dostalo do dispozičnej sféry poškodeného a tento ho mohol opäť užívať. Na uvedenom základe konajúci súd vyhodnotil za účelne a nevyhnutne vynaložené náklady za obdobie prenájmu vozidla od 03.02.2023 do 20.02.2023, neuznajúc krátenie poistného plnenia zo strany žalovanej. Konajúci súd odmietol i jej argumentáciu o tom, že autoservis neoprávnenne zadržoval vozidlo, keď mal za to, že poškodený nemohol nijakým spôsobom ovplyvniť interné postupy zmluvného servisu. Osobitne pritom poukázal na obchodnú prax, podľa ktorej autoservis vydá opravené vozidlo až po uhradení ceny opravy, resp. po poukázaní poistného plnenia poisťovňou, k čomu došlo i v prejednávanej veci. Za rozhodujúce preto konajúci súd považoval, že poškodený náhradné vozidlo riadne vrátil práve v deň, keď si mohol prevziať opravené vozidlo, teda dňa 20.02.2023. Výdavky za celé obdobie prenájmu potom vyhodnotil za vynaložené reálne, účelne a nevyhnutne, a teda spĺňajúce definíciu skutočnej škody podľa § 442 Občianskeho zákonníka.

7. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi spolu s istinou i uplatnené príslušenstvo, a to úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne z dlžnej sumy od 07.04.2023 do zaplatenia podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Vychádzal z toho, že žalovaná sa dostala do omeškania so splnením svojej povinnosti zaplatiť dlžnú sumu 532,50 eura od 07.04.2023, ktorý bol prvým dňom omeškania, vo väzbe na § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z.

8. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanej, ktorá úspech nemala, nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

9. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. Konajúcemu súdu vytýkala, že jeho rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a z nesprávnych skutkových zistení, ku ktorým

dospel na základe vykonaných dôkazov. Podľa žalovanej súd prvej inštancie odobril postup autoservisu, ktorý zadržoval poškodené vozidlo až do okamihu vyplatenia poisťného plnenia. Žalovaná osobitne rozporovala bod 24. odôvodnenia napadnutého rozsudku týkajúci sa obchodnej praxe autoservisov uvádzajúc, že vzťah autoservisu a poškodeného je nezávislým vzťahom stojacim mimo vzťahu medzi poškodeným a poisťovňou. Krycí list je zákonom predpísaný spôsob oboznámenia sa poškodeného s výškou poisťného plnenia podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z.; tento nepredstavuje prostriedok dohody s autoservisom, ale jeho prostredníctvom plní svoju zákonnú povinnosť. Žalovaná považovala za neúčelné držať opravené motorové vozidlo v autoservise aj po ukončení jeho opravy, keďže v tom čase je už pojazdné a ďalším nájmom sa len navyšujú náklady, ktoré preto nie sú nevyhnutné. Konajúci súd nesprávne posúdil okolnosti prípadu a dospel i k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď žalobcovi priznal nárok na náhradu škody i napriek tomu, že nebola daná základná zložka zodpovednostného vzťahu, a to príčinná súvislosť; atribútom príčinnej súvislosti je pritom priamosť a bezprostrednosť. Nájom náhradného vozidla od 18.02.2023 do 20.02.2023 nebol v priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti so vznikom poškodenia na motorovom vozidle poškodeného, keď toto bolo opravou odstránené. Na túto okolnosť poukázal i Krajský súd v Žiline v rozsudku vo veci sp. zn. 8Co/136/2024, z ktorého žalovaná citovala; krajský súd vzal do úvahy, že nebolo preukázané, že poškodený nemohol užívať vlastné motorové vozidlo pre existujúcu škodu, ale pre nevyplatenie odplaty za vykonanú opravu. Poškodený má z poistenia zodpovednosti nárok na úhradu uplatnených a preukázaných nárokov na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením a stratou veci, čo však neznamená, že poisťovňa má za neho splniť jeho povinnosť, t. j. zaplatiť odplatu za vykonanie opravy, ktorá vyplýva zo záväzkového vzťahu medzi poškodeným a autoservisom.

10. Podľa žalovanej neobstojí, aby poškodenému prináležala náhrada nájmu až do vystavenia krycieho listu poisťovne, keď taký stav by viedol k neúmernému navyšovaniu nákladov na náhradu škody. V takom postupe pritom žalovaná vnímala i určité znaky parazitovania servisov na systéme povinného zmluvného poistenia, keď umelo navyšovali nájom vozidla o ďalšie dni, napriek tomu, že poškodené vozidlo bolo už opravené a schopné prevádzky. Žalovaná preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok konajúceho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie alebo ho zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná jej právo na náhradu trov konania.

11. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že v ňom žalovaná nešpecifikovala relevantné skutočnosti, ani nepredložila dôkazy spochybňujúce skutkové zistenia a právne závery konajúceho súdu, s ktorými sa plne stotožnil, a preto napadnutý rozsudok považoval za vecne správny. Za neopodstatnené pritom hodnotil námietky žalovanej týkajúce sa nesprávnych skutkových zistení, príp. arbitrárnosti rozhodnutia, nakoľko konajúci súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia podrobne zaoberal všetkými spornými skutočnosťami, dôkazmi a námietkami strán a svoje závery riadne odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p. Len samotná skutočnosť, že nevyhodnotil dôkazy podľa predstáv žalovanej, neznamená, že ním ustálené skutkové závery nie sú správne.

12. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaná v odvolaní rozporovala náklady za nájom náhradného motorového vozidla nad 15 dní jeho užívania. Podľa žalobcu poškodený vynaložil výdavky spojené s nájmom náhradného vozidla nutne a účelne počas celej doby, počas ktorej nemohol užívať svoje poškodené vozidlo; potreba náhradného vozidla vznikla výlučne poisťnou udalosťou a účelnosť jeho užívania skončila dňom prevzatia opraveného vozidla, nie dňom technického ukončenia opravy ako nesprávne argumentovala žalovaná. Okamih technickej realizácie opravy tak automaticky neznamená i možnosť užívať opravené motorové vozidlo. V tomto smere žalobca poukázal na nález Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 602/2022, v ktorom Ústavný súd zaujal názor, že účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného; nepriznanie nároku na úhradu nákladov by potom porušilo zásadu neminem laedere, t. j. nikoho nepoškodzovať. Na uvedenom základe nepovažoval žalobca za potrebné skúmať účelnosť a nevyhnutnosť užívania náhradného vozidla nad rámec účelu zadefinovaného označeným nálezom Ústavného súdu SR.

13. Žalobca bol toho názoru, že potrebu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise treba vnímať ako priamy následok konania poistenca žalovanej, na ktorú okolnosť nemá poškodený žiaden vplyv, pričom neovplyvňuje ani dĺžku opravy a doručenie krycieho listu poisťovne, v nadväznosti na ktorý okamih pristúpi autoservis k vydaniu opraveného vozidla. Čakanie na krycí list poisťovne potom patrí do sledu udalostí vyvolaných škodovou udalosťou a je závislé od konania samotnej poisťovne,

s ktorou je autoservis v zmluvnom vzťahu. Vydanie opraveného vozidla až po doručení krycieho listu zo strany poisťovne tak musí predstavovať dohodu medzi týmito subjektami, inak by vystavenie krycieho listu nemalo opodstatnenie. Napokon, vozidlo by ani neskončilo v autoservise nebyť konania poistenca žalovanej a inštrukcií poisťovne. Autorizovaný servis pritom neinformuje poškodeného o tom, že vystavil faktúru za opravu motorového vozidla, nakoľko túto zasiela priamo poisťovni a opravené motorové vozidlo vydáva poškodenému po obdržaní krycieho listu, resp. uhradení poistného plnenia za opravu poškodeného vozidla; až týmto okamihom sa motorové vozidlo dostáva do dispozičnej sféry poškodeného. Žalovaná nepreukázala, že by poškodený nejako prispel, resp. predĺžil pobyt jeho vozidla v servise.

14. Žalobca na podporu svojich tvrdení poukázal na viacero rozsudkov Krajského súdu v Žiline (napr. sp. zn. 6Co/84/2023, sp. zn. 6Co/77/2023, sp. zn. 11Co/67/2024, sp. zn. 7Co/51/2024, sp. zn. 11Co/88/2023, sp. zn. 9Co/107/2023) a Krajského súdu v Bratislave (sp. zn. 3Cob/202/2020, sp. zn. 3Cob/86/2023, sp. zn. 3Cob/94/2023), v ktorých súdy priznali nárok na náhradu nájomného až do vystavenia krycieho listu poisťovne, resp. odmietli procesnú obranu žalovanej o „neoprávnenom zadržívaní vozidla“. Žalobca uzavrel, že skutočnosť, že opravované motorové vozidlo zotrúva v autoservise až do zaplatenia nákladov spojených s opravou je priamou a bezprostrednou príčinou vzniku uplatneného nároku na náhradu škody; nevydanie vozidla ku dňu poskytnutia zdaniteľného plnenia podľa faktúry vystavenej autoservisom a doručovanej len poisťovni nepredstavuje ďalšiu, prípadne inú príčinu, ktorá by bola samostatnou a rozhodujúcou pre vznik škody, resp. v dôsledku ktorej by došlo k pretrhnutiu príčinnej súvislosti. Na uvedenom základe preto navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

15. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Odvolací súd rozsudok verejne vyhlásil v zmysle § 378 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p. dňa 29.10.2025.

16. Vychádzajúc z odôvodnenia napadnutého rozsudku súd prvej inštancie rozviedol rozhodujúci skutkový stav, opísal priebeh konania a uviedol stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, oboznámil vykonané dôkazy, ktoré vyhodnotil v súlade s § 191 ods. 1 C.s.p. a na zistený skutkový stav aplikoval ním citované právne predpisy, z ktorých vyvodil právne závery a tieto náležite vysvetlil. Súd prvej inštancie v miere postačujúcej objasnil dôvody, pre ktoré vyhodnotil žalobu žalobcu za dôvodnú; ním prijaté skutkové a právne závery nemožno považovať za zjavne neodôvodnené.

17. Žalovaná v odvolaní namietala existenciu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. V tomto smere dôvodila, že v danej veci nebola prítomná základná zložka zodpovednostného vzťahu, a to príčinná súvislosť medzi nájomom náhradného vozidla v období od 18.02.2023 do 20.02.2023 a vznikom poškodenia na motorovom vozidle poškodeného, keďže toto bolo opravou odstránené.

18. Hodno uviesť, že dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. spočíva v tom, že skutkové zistenie súdu nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Ide o situáciu, keď výsledok hodnotenia dôkazov súdom nezodpovedá ustanoveniu § 191 C.s.p., pretože súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli v priebehu konania najavo alebo opomenul rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo alebo pretože v hodnotení dôkazov, poprípade poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán alebo inak vyšli najavo je z hľadiska závažnosti, zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti, logický rozpor. Skutkové zistenie nemá v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní vtedy, ak sa týka takých podstatných skutočností, ktoré boli významné z hľadiska hmotnoprávneho posúdenia veci.

19. Odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal správne zo skutkových tvrdení žalobcu a predložených, ako aj vykonaných dôkazov, ktorých zhodnotením zistil správne skutkový stav; dôkazy pritom hodnotil každý jednotlivo, ako i v ich vzájomnej súvislosti, prihliadajúc pritom na všetko, čo vyšlo v konaní najavo; jeho skutkovým zisteniam vyplývajúcim z vykonaného dokazovania a nadväzujúcej myšlienkovej úvahe nemožno vyčítať logický rozpor.

20. Je nepochybné, že základ odvolacej argumentácie žalovanej spočíval v spochybnení účelnosti a nevyhnutnosti nákladov vynaložených poškodeným v súvislosti s užívaním náhradného motorového

vozidla v dňoch 18.02.2023 až 20.02.2023. Ich potrebu konajúci súd viazal na dobu do vykonania opravy poškodeného vozidla a zaplataja jej ceny. Vo svojej úvahe pritom zohľadnil nielen účel zmluvného poistenia, ale i obchodnú prax autoservisov, v rámci ktorej vydajú opravené motorové vozidlo až po realizácii opravy a úhrade jej ceny. Súd prvej inštancie potom vyhodnotil v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou časový úsek prenájmu náhradného vozidla ohraničený prevzatím opraveného motorového vozidla poškodeným, ktorý úkon bezprostredne nadväzoval na výplatu poistného plnenia autoservisu zo strany poisťovne, s ktorým záverom sa stotožnil i odvolací súd.

21. Odvolací súd udáva, že žalobca v žalobe a v nadväzujúcich písomných vyjadreniach jasne zdôvodnil potrebu a účelnosť nákladov na nájom náhradného vozidla, a tým i samotné trvanie nájmu od momentu prevzatia poškodeného motorového vozidla autoservisom až do vystavenia krycieho listu poisťovňou. Zdôraznil, že po celú dobu nájmu poškodený nemal k dispozícii iné motorové vozidlo, a preto nájom náhradného vozidla bol pre neho nevyhnutný; užívanie náhradného vozidla počas celej fakturovanej doby považoval za v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou zdôrazňujúc, že v tejto situácii sa ocitol poškodený nie vlastnou vinou, a teda nie z vlastného rozhodnutia bol vylúčený z používania vlastného motorového vozidla. Zároveň žalobca uviedol, že len samotným vystavením faktúry za opravu vozidla poškodenému nevznikla možnosť prevziať si svoje opravené vozidlo a vrátiť náhradné, keď táto vznikla až po doručení krycieho listu poisťovne. Až po vystavení a doručení krycieho listu poisťovne dňa 20.02.2023 tak bol poškodený informovaný o možnosti prevzatia svojho opraveného vozidla, k čomu napokon ešte v ten istý deň i pristúpil. Žalobca takýto postup označil za štandardný, za tzv. bežnú obchodnú prax autoservisov pri oprave poškodeného vozidla v prípadoch náhrady nákladov za opravu z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, s tým, že rovnaký postup sa uplatňuje pri hradení nákladov prostredníctvom havarijného poistenia; svoje skutkové tvrdenia žalobca napokon podporil i listinnými dôkazmi. Žalobca tak deklaroval príčinnú súvislosť medzi poistnou udalosťou a nákladmi vynaloženými na nájom náhradného motorového vozidla počas celej doby trvania nájmu, t. j. od 03.02.2023 do 20.02.2023, s ktorým názorom evidentne súznel i súd prvej inštancie.

22. Odvolací súd plne súhlasí s myšlienkovou úvahou a na ňu nadväzujúcimi závermi konajúceho súdu, ktorý za účelné obdobie nájmu náhradného vozidla považoval dobu od prevzatia poškodeného motorového vozidla servisom až do momentu oznámenia poisťovne o ukončení likvidácie škodovej udalosti so stanovením výšky poistného plnenia a poukazom finančných prostriedkov za opravu vozidla, resp. do jeho vydania poškodenému, keď je zrejmé, že túto dobu nájmu poškodený úmyselne, ani z nebanlivosti nepredĺžil svojim konaním. Čakanie na krycí list poisťovne pritom spadalo do sledu udalostí spojených so škodovou udalosťou, a to i podľa početnej súdnej judikatúry (napr. rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Cob/94/2023, sp. zn. 14Co/6/2025, Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/88/2023, sp. zn. 7Co/37/2022, a iné). Tá vymedzila obdobie nároku poškodeného na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla dobou vykonávania opravy motorového vozidla, ktorá je ukončená vtedy, keď má poškodený opäť možnosť užívať vlastné opravené motorové vozidlo. S prihliadnutím na účel prenájmu náhradného motorového vozidla, treba považovať nárok na refundáciu nákladov za jeho prenájom odôvodnený až do času, keď poškodený získal opäť možnosť užívať vlastné motorové vozidlo, čo bolo v danom prípade podmienené ukončením jeho opravy a doručením krycieho listu poisťovne, k čomu došlo dňa 20.02.2023. Poškodený si evidentne prevzal opravené motorové vozidlo bezprostredne po výzve autoservisu, a teda nijako nájom náhradného motorového vozidla svojim konaním nepredlžoval; medzi nájmom náhradného motorového vozidla v dňoch 18.02.2023 až 20.02.2023 a vznikom poškodenia na motorovom vozidle poškodeného, ktoré bolo odstránené opravou, tak existovala príčinná súvislosť. Žalovaná jej danosť v odvolaní síce spochybňovala, avšak z vykonaného dokazovania nevyplývalo a nebolo preukázané, že by sa poškodený akýmkoľvek spôsobom zapríčinil o predĺženie doby trvania nájmu náhradného vozidla; jej argumentácia nebola preto dôvodná.

23. Hodno uviesť, že k obdobným záverom dospel i Ústavný súd SR vo svojej rozhodovacej činnosti (rozhodnutia sp. zn. III. ÚS 602/2022, sp. zn. III. ÚS 476/2024). Len samotné oznámenie o ukončení šetrenia poistnej udalosti a o poskytnutí poistného plnenia, nezabezpečí vydanie opraveného motorového vozidla poškodenému, nakoľko, ako uviedol žalobca, toto je v bežnej praxi podmienené buď úhradou nákladov na opravu alebo doručením krycieho listu zo strany poisťovne, ako „prísľubu“, že opravu motorového vozidla zaplatí; pritom len samotná okolnosť, že ide o zmluvný autoservis neznamená automatickú garanciu preplatenia nákladov opravy v plnej výške. Zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla, ako jednej

z podmienok dôvodnosti žalovaného nároku, je tak vybavenie poisťnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, a to podľa § 11 ods. 6 a ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. skončením šetrenia, oznámením výšky poisťného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej dobe.

24. Pokiaľ žalovaná osobitne poukazovala i na zistenia konajúceho súdu týkajúce sa obchodnej praxe autoservisov (bod 24. odôvodnenia napadnutého rozsudku), s ktorými nesúhlasila, odvolací súd udáva, že pre vyhodnotenie opodstatnenosti žaloby bolo rovnako určujúce, že žalobca dostatočne preukázal ním tvrdenu bežnú obchodnú prax autoservisov, spočívajúcu v tom, že zmluvný partner poisťovne informuje o vykonaní opravy a vyzýva poškodeného na prevzatie vozidla až po doručení krycieho listu poisťovne; žalovaná pritom evidentne mala o tejto obchodnej praxi vedomosť. Hodno uviesť, že k tejto otázke zaujal stanovisko i Ústavný súd SR v rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 322/2025, v obdobnej veci. V označenom rozhodnutí uviedol, že dochádza k stretu záujmov poisťovní zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla na strane jednej a podnikania, ktoré je založené na prenájme vozidiel poškodeným osobám, na strane druhej. V centre týchto podnikateľských záujmov je však poškodený, ktorý nemôže užívať poškodené vozidlo a ktorý je poisťovňami usmerňovaný k opravám vozidiel v ich zmluvných servisoch. V tomto systéme je z pohľadu právnej istoty ako ústavnej hodnoty všetkých zúčastnených neudržateľné, aby boli vo vzťahu k povinnosti preukázania účelnosti trvania nájmu formulované rozdielne dôkazné štandardy; osobitne v situácii, keď proces opravy a vydania poškodeného vozidla ako osobitného splnenia povinnosti poisťovne podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. je určovaný bežnou obchodnou praxou poisťovní a servisov, t. j. zmluvných partnerov poisťovní, no nie bežnou obchodnou praxou poškodených a prenajímateľov náhradných vozidiel.

25. S poukazom na vyššie uvedené možno zhrnúť, že za dôvodný treba považovať nárok žalobcu na refundáciu nákladov v súvislosti s prenájomom náhradného motorového vozidla až do času, keď mal poškodený možnosť opätovne užívať vlastné opravené motorové vozidlo, čo bolo v danom prípade podmienené ukončením opravy a doručení krycieho listu poisťovne dňa 20.02.2023. Súd prvej inštancie preto po správnom zistení skutkového stavu, na ktorý aplikoval zodpovedajúce ustanovenia právnych predpisov a tieto interpretoval v súlade s ich účelom, ako i s ustálenou súdnou praxou, preto rozhodol správne, pokiaľ žalobe žalobcu vyhovel. Na uvedenom základe preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

26. Pre úplnosť odvolací súd udáva, že pokiaľ žalovaná v odvolaní osobitne poukazovala na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, sp. zn., 8Co/136/2024, ktorý zaujal k riešeniu obdobného sporu odlišný právny názor, týmto rozhodnutím súdu inštančne rovnakého stupňa nebol nijako viazaný.

27. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a plne úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanej, ktorá úspech nemala, plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).